

NAS GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne št. 1-50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina . . . „ 20.—

Četrtna naročnina . . . „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

Oglasi po ceniku.

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Izredni kongres v Beogradu.

Dne 14. svečana se je vršil izredni kongres Glavnega Saveza v Beogradu. Navzočih je bilo okoli 150 delegatov iz cele kraljevine. Iz Slovenije se je udeležilo kongresa 15 delegatov, med njimi tudi predsednik O. Z. gosp. Lilleg. Kakor doznavamo, potekel je kongres zelo burno. Nekateri govorinki, osobito oni iz južne Srbije so vehementno napadali vlado.

Obljubljeno nam je podrobnejše poročilo o poteku kongresa od očitvidca; za danes se moramo omejiti samo na poročilo, ki ga pri naša zagrebški »Naš Glas«.

Kongres je otvoril predsednik Saveza dr. Jovanović, ki je po pozdravu primerjal predvojnje in sedanje prejemke drž. uslužbencev in dokazoval, kako borne so sedanje plače. Za njim je podal izjavo zastopnik jugoslovanskih železničarjev, Deržić. Potem je prebral zastopnik poštinih in brzojavnih uslužbencev, T. Jovanović poročilo centralne uprave, ter spominjal na ukrenjene napore, kako bi se poboljšal položaj drž. uslužbenstva, radi česar je bil sklican izredni kongres. Nato je bilo prebrano poročilo udruženja uradništva s fakultetno naobrazbo. Iz tega poročila je razvidno, da so voljni sodelovati z glavnim odborom činovniškega Saveza v svrhu izvojevanja skupnega smotra. Potem je bila podana celokupna slika o položaju državnih uslužbencev. Poudarjalo se je, da so merodajni činitelji nenaklonjeni Gl. Savezu. Kratko celo pravice, ki so garantirane z zakonom. Zdi se, da vlada niti resno ne misli na dolžno »razliko«. Vzlic vsemu temu uprava ni klonila, temveč se je trudila tudi naprej, a brez uspeha. Minulo leto je vlada z začasnim zakonom (z dvanajstinami) povišala službeno dobo za penzijo od 10 na 15 let in je potemtako začasni zakon pogazil stari zakon. Vlada ni vpovštevala ni ene zahteve drž. uslužbencev, razen, da je vnesla v proračun postavke 12 milijonov za pospeševanje gradbene akcije. Vsled tega preziranja od strani vlade je bil sklican današnji izredni kongres, da se usmerijo nove metode. Tudi je podal glavni odbor ostavko, da ima kongres svobodne roke.

Sarajevski delegat g. Čuković je predlagal, da se naj zbog pičlo odmerjenega časa bavi kongres samo z glavnimi vprašanji. Slovenski delegat g. Lilleg je pozdravil vse navzoče in jih bodril za skupno organizatorično delo. Kongres se je vršil ves dan. Kot že omenjeno, je bil tenor govorov oster. Govorniki so ogorčeno žigosali postopanje vlade. Po prvi seji je bila sprejeta resolucija, ki obsoja grehi, učinjeni nad drž. nameščenci; sočasno je bil pa tudi izvoljen odbor iz ožjega upravnega odbora, čigar zadača je bila, da poseti

namestnika finančnega ministra, g. Uzunoviča.

G. Uzunović je priznal upravičenost zahtev nameščenstva. Ko je bil postavljen za namestnika finančnega ministra, je že našel svoto le 10 milijonov dinarjev za diferenco, ki je bila vnešena v proračun za 1926-27. On uvideva, da je ta znesek malenkosten, pa še ta znesek bi bil skoro črtan, ker se zasleduje načelo štedenja. On je zahteval, da se pušči ta vsota v proračunu, ker se je na ta način vsaj načelo s tem vprašanjem. Finančni minister dr. Stojadinović hoče najeti novo posojilo, da bi se likvidirala med drugimi tudi ta zadeva. On pa, kot njegov namestnik, ne more ničesar važnejšega obljubiti. Tudi je mišljenja, da je vprašanje prevedbe kronskih penzij v dinarske nujno in prosi, naj se mu predlože statistični podatki, da se bo videl finančni efekt. (sic!) G. Uzunović priporoča, da se postopa na lep način, ker se s pretnjami ne bi doseglo ničesar. Priporoča tudi, naj odbor poseti še ostale merodajne činitelje, ki naj jih prepriča o upravičenosti svojih postulatov.

Po posetu pri ministru g. Uzunoviću so izvestili delegati kongres o tem, kar so čuli. Nastopilo je več govornikov, ki so iznesli zahteve posameznih organizacij. Izvoljen je bil ožji odbor, da takoj redigira resolucijo. Sklenili so nadalje, da posetijo ministrskega predsednika g. Pašića, predsednika narodne skupščine g. Marka Trifkovića, pravosodnega ministra g. Gjuričiča in predsednika finančnega odbora g. Radonjića. (Avdijsenca pri g. Pašiću je znana po dnevnikih, Trifkovića in Rudonjića pa ni bilo v Beogradu.)

Resolucija, ki so jo izročili odgovornim, zahteva:

1. Da se takoj prične z izplačilom dolgovane razlike. V proračun 1926-27 naj se vneše vsota 70 milijonov dinarjev, ostanek naj se pa izplača z državnimi boni, ki se morajo honorirati v 2 letih od 1. aprila 1927 dalje.

2. Da se takoj prevedo kronske penzije v dinarske.

3. Da se kratkim potom s finančnim zakonom 1926-27 razveljavijo vse spremembe in dopolnitve uradniškega zakona, ki so bile uveljavljene z dvanajstinskimi zakoni, osobito ona določila, ki utesnjujejo pravico do penzije.

4. Da se uredi, kako je postopati s fondom čl. 158. uradn. zakona.

Skupščina je naložila upravi Gl. Saveza, da sprovede z vsemi sredstvi nastopni program:

5. Uredba o razvrstitvi naj se izpremeni z ozirom na stavljene predloge in uzakoni.

6. Draginjske doklade je treba povečati, predvsem stanarino 3 do 6-krat.

7. Mesta Zagreb, Ljubljana, Sarajevo, Maribor, Novi Sad in vsa važnejša mesta v Južni Srbiji naj se uvrste v prvi draginjski razred.

8. Pokojnina otrok se mora regulirati na pravičen način.

9. Redukcija uradništva naj se izvrši šele po sprejetju zakona o centralni upravi.

10. Urediti je vprašanje penzijskih fondov.

11. Premeščanja, upokojitve, napredovanja in nameščanja naj se ne vrše iz politično strankarskih pogledov.

Dodatek.

Kakor smo doznali, je vlada pristala na 1., 2. in 3. točko resolucije.

Pridobili so skupino radikalnih poslancev, ki so se zavezali, da pridobe vladno večino za dodatek (amandman) k zakonu, da se vspostavi znesek 50—70 milijonov dinarjev za izplačilo razlike že v prihodnjem proračunu 1926-27. Že pa ima finančni zakon (predlog) točko 30., ki pooblašča finančnega ministra, da najame za kritje državnih dolgov posojilo 150 milijonov dinarjev. V tem znesku je zapaden tudi državni dolg na razlikah. Izdali se bodo 6 odstotni boni, ki zapadejo v 2 letih, menda do 1. maja 1928. Vprašanje je sedaj, kdo bo dobil razliko izplačano v gotovini in kdo — v papirju... Iz avdijsence pri ministrskem predsedniku g. Pašiću doznavamo tudi, da se bode porabilo posojilo za investicije, proračunski zneski pa, ki so namenjeni za investicije, se bodo angažirali potom virmanov za izplačilo dolgovane razlike.

Avdijsence na dvoru do 21. t. m. ni bilo. Odboru Gl. Saveza je bilo naloženo, da izprosi avdienco pozneje, ker za sedaj ni bila priporočljiva.

Všetje voj. let po čl. 241.

Dobili smo dva dopisa: enega iz resorta ministrstva za pravosodje, drugega iz finančne stroke.

Prvi nam sporoča, da vrača že prva instanca vse prošnje za naknadno vštetje vojaških let. Ta instanca se sklicuje ob vračanju prošnji na odlok predsedstva višjega deželnega sodišča v Ljubljani z dne 17. junija 1925 preds. št. 718-4-25-30, po katerem se smejo prošnje za vštetje vojaških let (kadrskega roka) predlagati šele tedaj, ko bodo od Drž. sveta rešene vse pritožbe onih, ki so se pritožili zoper prevedbo in razvrstitev po novem zakonu. Sličnih zavrnitev je menda že precej. — Kakšno je razmerje med dvema kolegoma, vzklikuje dopisnik, med sovrstnikoma, ki sta bila oba sprejeta ob istem času v državno službo, z enakimi pogoji, v enaki lastnosti in služita oba pri istem uradu, če vživa eden bonifikacijo vštetja kadrskega roka, ker se je pritožil, a drugi ne.

ker se zbog nepremostljivih hipnih ovir ni zamogel pritožiti! Sedaj mu je dana možnost, da naknadno zaprosi za udobnost, pa mu kratijo pravico do prošnje?

Informirali smo se, a smo doznali, da stvar ni tako huda. Vsi »prikrajšanci« bodo namreč o pravem času ali pozvani, naj vlože prošnje ali pa bodo ex offo priporočeni, da se jim vstee vojaška doba v napredovanju itd.

Bolj utemeljena je bojazen v drugem dopisu, čigar vsebina je približno ta-le:

Uradnik III. kategorije, poreznik se je pritožil proti nepriznanju vojaških let. Drž. svet je pritožbi ugodil in priznal rekurentu vsa vojaška leta v napredovanje tako, da je imel ob razvrstitvi 9 službenih let. Predlog finančne delegacije, naj se ga razvrsti po urad. zakonu v II. kategorijo, počiva že več kot pol leta pri finančnem ministristvu. Ker niso urgence nič zalegle, interveniral je zanj narodni poslanec pri finančnem ministristvu. In kaj je poslanec ondi odgovoril referent?

Da se ministristvo ne strinja z rešenjem Drž. sveta in da bo povzročilo pri Drž. svetu rešenje — nasprotno prvemu! S kočljivo zadevo se peča sedaj U. P. Č., katerega naloga je, da sproži to vprašanje kot principijelno važno v finančnem ministristvu.

Poštno ministristvo pozivlja svoje uslužbence, naj vlagajo svoje prošnje takoj, justično jih tolaži na boljše čase, finančno ministristvo se pa postavlja vsem po robu. Znan nam je tudi primer, da je finančno ministristvo zavrnilo prošnjo, ki se je oslanjala na razpis poštnega ministristva, češ da razpis poštnega ministristva zanj ni merodajen. — Bože, bože, kje pa smo?!

Všetje kaderskega roka, vojnih let.

Doznali smo iz avtentičnega vira sledeče: Dotični sklep Drž. sveta, ki smo ga objavili v »N. gl.« pod št. 3. od letos, priznavajo vsa ministristva, edinole finančno ministristvo ne. Finančno ministristvo zahteva za priznanje spornih let za vsak posamezni primer posebno razsodbo drž. sveta. Prošnje za vsetje tega časa polaga finančno ministristvo ad acta, če vloge niso kolkovane s 25 Din. Kdor je pa prošnjo kolkoval, bo dobil morda administrativno rešenje, t. j. njegova nadrejena oblast bode prosilca b. m. obvestila, da prošnji ni mogoče ugoditi. Zato naj vsak zahteva v svoji vlogi formalno rešenje. Ko dobi formalno rešenje naj se naslovi tožba in duplo na Državni svet.

(Pripomniti moramo, da je ad acta polaganje prošenj v direktnem nasprotju s pravilnikom o taksah, Ur. l. stran 751-23, § 33 t. 4 in s § 128 uradn. zakona. Tako postopanje je protizakonito. Opozarjamo tudi na članek pod »Všetje vojaških let itd.«)

Spomenica.

Podpisano društvo, v sporazumu z društvom kakor Udruženja državnih penzionerov u Beogradu, Zveze upokojenih častnikov in vdov za Slovenijo v Ljubljani, Društva orožniških upokojencev na slovenskem ozemlju v Ljubljani, I. splošnega društva jugoslovanskih upokojencev v Ljubljani, Društva državnih umirovljenikov, udova i sirota Dubrovačkega Sreza u Dubrovniku, Društvo bos. herc. umirovljenikov u Sarajevu in Zajednice umirovljenikov za Hrvatsku, Slavoniju i Medjimurje u Zagrebu si usoja ponovno opozoriti na skrajno slab, da nevzdržljiv položaj državnih staroupokojencev.

Naj bo tu prihranjeno, zopet in zopet podajati žalostno sliko o bedi, v kateri se nahajajo ta človeška bitja, ki s prepričljivi svojimi prejemki ne morejo ne živeti ne umreti. Da je njih položaj res obupen, priznavajo ne

samo predstavniki državne oblasti, ampak tudi vsi drugi poklicni stanovi.

Nočemo zopet naglašati, kakšna krivica se godi staroupokojencem, ki so v dolgoletni državni službi na istem teritoriju sedanje naše države izmzgali svoje duševne in telesne sile. Navesti hočemo en primer za izgled, kako so danes materialno zapostavljeni staroupokojenci nasproti državnim uslužbencem, ki so prejemkov deležni po novem činovniškem zakonu. Tako prejema penzionirana učiteljica seljaške osnovne šole po 18 letnem službovanju Din 4.200 letne temeljne pokojnine, a bivši direktor velike gimnazije v glavnem mestu po 32 letnem službovanju Din 2.085.—. Njegov neposredni po novem novem zakonu penzionirani naslednik v istem zavodu pa ima seveda mnogo višjo pokojnino.

Dokaj skelečo rano občutimo vsled povišanja najemnine za stanovanje tako, da danes marsikdo med nami z grozoto pričakuje, kaj bo, ko ne bo imel ničesar več zastaviti ali prodati, da bi zmožl še nadalje plačevati visoko najemnino.

Že v imenu človečnosti, ki jo mora vsaka stranka pa tudi vsaka vlada — ki je kulturna — vpoštevati, dalje v imenu narodnega in državnega edinstva in v imenu pravice smatramo za neodložljivo potrebno, da prosimo:

Prejemki staroupokojencev, upokojenk, vdov in sirot naj se prevedejo na prinalležnosti po novem činovniškem zakonu, kar veljaj enako tudi za staroupokojence saobračaja;

Dokler se to ne zgodi in v tem oziru ne spremenijo določbe člena 239 in 240 sedanjega činovniškega zakona, naj se kronske penzije prevedejo v dinarsko plačo v isti višini;

Da se določi stanarinska doklada za staroupokojence v isti izmeri kot za aktivne uslužbence;

Da se vsa glavna pokrajinska in večja mesta pomaknejo v I. razred draginskih doklad, in

da se državnim upokojencem in njih rodbinskim članom pri voznjah na državnih železnicah in parobrodih priznavajo iste olajšave kakor aktivnim državnim uslužbencom ter njih rodbinam.

Društvo upokojenih javnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani.

Načrt dodatka k pravilom za pogrebni sklad finanč. uradništva v Sloveniji.

Člen 1.

Namen in uprava.

Pogrebni sklad je dobrodelna ustanova, katere namen je, dajati ob smrti članov sklada njih svojcem podporo, da morejo kriti stroške za stanu primeren pogreb.

Upravo pogrebne sklada oskrbuje društveno vodstvo. V zadevah pogrebne sklada odločajo pa le oni člani društvenega vodstva, ki so obenem člani pogrebne sklada.

Vsa vplačevanja se vrše na društveni konto. toda blagajnik jih mora posebej vknjižiti ter se ne smejo uporabljati za noben drug namen.

Člen 2.

Člani.

Člani(ice) pogrebne sklada morejo postati aktivni in upokojeni finančni uslužbenci, njih soproge in vdove. Kdor je član društva, ni primoran biti član sklada, kdor pa je član sklada, mora biti član društva, izvzemši članice sklada. Izstop je vsak čas mogoč. (Glej člen 11 in 13!)

Člen 3.

Pristop in sprejem.

Pristop k pogrebni skladu se mora pisмено prijaviti v treh mesecih po ustanovitvi

sklada ali po vstopu v državno službo društvenemu odboru. Po tem roku se osebe, stare nad 50 let, ne smejo sprejeti.

Sklad se smatra za ustanovljenega, ko se vroči pismeno odobritev teh pravil društvenemu odboru, ki izda potem takoj okrožnico glede pristopa.

O sprejemu v sklad odloča društveni odbor ter izda vsakemu članu izkaznico o članstvu sklada.

Ako odbor priglasenca odkloni, mu ni treba navesti vzrokov za svoj sklep. O morebitnih pritožbah odloči prihodnji občni zbor, toda le po onih članih, ki so obenem člani pogrebne sklada.

Člen 4.

Denarna sredstva.

Člani sklada plačujejo:

- vpisnino, ki se ravna po starosti priglasenčevi (priglasenke),
- letni prispevek v znsku 10 dinarjev in
- po smrti vsakega člana sklad po 10 dinarjev za prihodnji primer smrti (posmrtnina).

Člen 5.

Vpisnina.

Vpisnina se plača ob sprejemu in znaša za člane stare na dan pristopa:

manj nego 25 let, 10 dinarjev,	
preko 25 let, a manj nego 30 let	20 Din,
« 30 « « « « 35 «	40 «
« 35 « « « « 40 «	70 «
« 40 « « « « 45 «	110 «
« 45 « « « « 50 «	160 «

Člani, ki se priglase za sprejem v sklad v prvih treh mesecih po ustanovitvi sklada, vplačajo ne glede na starost, le 10 dinarjev vpisnine. Prav tako vplačajo tudi člani, ki pristopijo k skladu v prvih treh mesecih po vstopu v državno službo, le 10 dinarjev vpisnine.

Člen 6.

Način plačevanja letnega in posmrtnega prispevka.

Letni prispevek 10 dinarjev se plačuje dne 1. januarja vsakega leta vnaprej.

Posmrtni prispevek 10 dinarjev pa se mora plačati najkasneje mesec dni potem, ko se je razglasila članova smrt po časopisih ali z okrožnico. Rok, do katerega je treba posmrtni prispevek vplačati, se mora v časopisih ali okrožnici točno navesti. Če se primeri smrti hitro ponavljajo, sme odbor vplačilni rok skrajšati na 14 dni.

Za prvi smrtni primer se plača posmrtni prispevek takoj pri sprejemu v sklad.

(Konec prihodnjič.)

Poceni čevlje

se dobe pri

nabavljalni zadrugi

državnih nameščencev v Ljubljani. Na razpolago ima zadruga vse vrste čevljev: luksuzni, boks, ševro, štrapačni, gorski, moški, ženski in otroški, visoki ni nizki. Daje jil tudi na obroke (2—3). Kdor bi vzel več parov, bi mu zadruga dovolila tudi daljše obroke. Lasten izdelek, ročno delo, solidna izdelava. Cene nizke, cenejše kakor v nadrobni prodaji. Pismena naročila z mero in številko na Nabavljalno zadrugo.

Društvo zemljiškopravniških uradnikov v Sloveniji

ima svoj redni občni zbor dne 14. marca 1926 v Justični palači v Ljubljani.

Opozarjamo na to vse gg. tovariše že danes, in jih pozivamo, da se tega zbora udeležijo polnoštevilno, ker bo treba pri tej priliki rešiti za vse člane zelo važna vprašanja, tičejoča se našega stanu, tako v gmotnem, kakor v moralnem oziru.

Predvsem treba bo ukreniti potrebno, da se končno predpiše za našo stroko kot predizobrazba popolna srednja šola z maturo, ker le na ta način bo mogoče zagotoviti našemu stanu tudi

v bodoče drugo kategorijo. Državni svet je v svojih razsodbah izrekel, da spadamo s svojo zemljiškopravno kvalifikacijo v II. kategorijo kakor ostali gruntovničarji v Hrvatski in Bosni, kjer je že davno za to stroko predpisana matura. Ker je gotovo, da se po izenačenju zakonov, ki se bo končno vendarle moralo izvesti, proširijo predpisi, veljavni za Hrvatsko in Bosno, tudi na Slovenijo in Dalmacijo, bi bilo uместno, da pravosodna uprava tudi pri nas že sedaj zahteva to predizobrazbo. Bojazen, da ne bi bilo naraščaja, ni utemeljena. To se je jasno pokazalo na Hrvatskem in v Bosni, kjer je naraščaja kljub zahtevani maturi več kot dovolj. Tudi pri nas ne bo drugače. Kdor le malo pogleda po naših srednjih šolah, vidi, da je toliko učeče se mladine, da se za naraščaj ni bati, pač pa se je bati nasprotnega, da namreč v doglednem času za to našo mladino doma ne bo potrebnih službenih mest. Bilo bi tedaj tudi iz socialnega stališča tak ukrep pravosodne uprave le pozdraviti, ker bi omogočil naši učeči se mladini po dovršeni srednji šoli takojšen vstop v državno službo, ji s tem zagotovili existenco doma in prihranili borbo za slična ali slabša mesta v drugih delih države. Vsi končno tudi ne morejo na univerzo. Sicer bo pa tudi akademično naobraženega naraščaja v najkrajšem času preveč, v kolikor ga v posameznih panogah že danes ni.

Nič manj pereče je vprašanje revizije uredbe o razvrstitvi uradništva. Gotovo je, da s stanjem, kakor se je ustvarilo z dosedanjim razvrščevanjem ne moremo biti zadovoljni in je treba storiti vse, da se to razmerje temeljito spremeni. Nekatere tovariše se je takoj uvrstilo v II. kategorijo, večino pa v III. kategorijo. Pritožbe zadnjih na državni svet so imele uspeh in moralo se jih je uvrstiti v II. kategorijo. V smislu uredbe o razvrstitvi se je vse zemljiškopravno uradništvo z najmanj 14-letno službeno dobo uvrstilo v 3. oziroma v 4. grupo II. kategorije, le ravnatelj deželne deske, ki je bil prvotno uvrščen v 2. grupo, se je vsled razsodbe državnega sveta moralo prevesti v 1. skupino II. kategorije. Tako imajo sedaj v Sloveniji v 1. grupi II. kategorije le enega, vse ostale v 3. ali 4. grupi, v 2. pa nobenega. To razmerje je nesmiselno. Ali naj naslednik ravnatelja kratkoma lo preskoči 2. skupino? Privoščimo to vsakemu, a tako preskakovanje bi morali odkloniti kot nezakonito. Zakon o činovnikih vendar predpisuje točno določene roke za prehod iz nižjega v višji položaj in to stopnjema, ne pa skokoma. Stvar občnega zbora bo tedaj, da ukrene potrebne korake, ki bodo omogočili vsakemu tovarišu napredovanje iz nižjega položaja v višjega po gotovi službeni dobi. Bilo bi to edino pravično in najlažje izvedljivo. Strinjamo se gotovo vsi s predstavo Saveza ki zahteva za prehod v 4. grupo 16 in za 1. grupo 20 letno službeno dobo in le želimo, da bi to tudi držalo. Ne smemo si pa tudi prikrivati dejstva, da bi to brez vsakega dvoma v splošnem zadelo na velike težkoče, ker merodajni činitelji gotovo ne bi pristali na to, da bi morda starejši gruntovničar pri kakem majhnem sodišču z neznatnim prometom v zemljiški knjigi rangiral višje, kakor njegov mlajši tovariš pri večjem sodišču z veliko večjim prometom v poslih gruntovnice. Vse to se bo moralo uvaževati in se odločiti za zahteve, ki bodo zadovoljive za nas in najlažje dosegljive. Ali naj pri tem zahtevamo, da se zasedajo položaji po gotovih službenih letih po gotovih odstotkih, ali pa, da se vežejo na gotova službena mesta. Po dosedanjih predpisih morala sta biti pri sodiščih v Sloveniji, kjer je bilo sistemizirano jedno ali dvoje mest pisarniških uradnikov, oba izprašana za zemljiško knjigo, kjer so bili trije, vsaj dva, a kjer jih je bilo več, najmanj polovica. Če ostane pri tem, potem bo le težko izvajati prvo grupo II. kategorije za službena mesta, kjer je le po eno ali dvoje sistemiziranih mest, preje bi to bilo mogoče doseči za večja sodišča.

Dalje bo treba najti pot, da se všteje kadrski rok, oziroma se prevedejo v II. kategorijo tudi oni, ki se niso pritožili in končno spravi kot pripravnike v to kategorijo tudi oficijante, ki so imeli dne 1. nov. 1923 zemljiškopravno kvalifikacijo.

Vse to so stvari, ki so velevažne in potrebne temeljitega pretrsa; radi tega se je tudi določil občni zbor že na dopoldne, da bo za vse časa dovolj.

Napisali smo te vrste, ki jih nikakor ni smatrati kot predloge pisca, ki bi morda hotel kaj preudicirati, le v namenu, da opozorimo tovariše na važnost občnega zbora in pa na težavnost vprašanj, ki jih je rešiti. Več oči več vidi in več glav več ve. Dolžnost vsakega tovariša je, da razmisli o načinu rešitve gori označenih vprašanj. Kjer je več tovarišev pri enem sodišču, naj se posvetujejo skupno. O zaključkih naj obvesti odbor ter mu vpošljejo tozadevne predloge ali jih stavijo osebno na občnem zboru. Nikakor ne smemo dopustiti, da bi vse delo težilo le na enem ali dveh tovariših. Posameznik ne zmore vsega, vsi pa vse! Nočemo, da bi se pozneje kritikovalo češ, zakaj se je napravilo tako in ne tako ali slično, temveč zahtevamo, da pride vsak na dan pravočasno s svojimi nasveti in predlogi, ki jih naj potem občni zbor združi v celoto kot rezultat dela vseh in ne poedinca. Tovariši pa, ki tudi še nadalje stojte ob strani in čakajo na uspeh dela drugih, si dajejo s tem le spričevalo duševnega uboštva in pa pomanjkanja vsake zavesti kolegijskosti in čuta stanovske solidarnosti. Častno tako postopanje ni!

Tovariši, ki se niso pritožili, naj vkljub notici v št. 3 Našega Glasa, ne vlagajo prošnje za vstetje kadrskega roka, ker znana okrožnica višjega sodišča še velja!

Č.

Čevlje na obroke

najboljših vrst, daje najceneje drž. uslužbencem in upokojencem „VOIKA“. Ljubljana, Krekov trg 10.

Načrt novega zakona o železničarjih.

(Konec.)

Mi čisto jasno povemo, da presojamo našo drž. fin. politiko s tega vidika, da sigurno v prihodnjih letih naša vlada po stabilizaciji dinarja izvrši operacijo, kakor so to nekatere države s slabo valuto storile, in konvertira dinar. Po našem mnenju bo relacija približno 1:10. Mislimo, da nismo premalo ali pa preveč skromni, ako čisto konkretno vprašamo, kake bodo takrat plače železniškega osebja, ako vlada v relaciji 1:10 konvertira dinar in recimo letna plača zvančnika I. kategorije I. razreda pade od 17.800 Din na 1780 Din? Take stvari so vladne ministerijalne komisije v drugi državah, na primer v Češki, v Avstriji in že prej v Nemčiji čisto določno rešile in predlagale oz. sprovedle že prej odgovarjajoče plače!

O prehodni določbah podrobneje razpravljati, bi nas zavedlo predaleč. Posamezni členi so taki, da o njih splošno ni možno resno govoriti. Čudimo se samo komisiji, kako je mogla vzeti termin za prevedbo po novem zakonu 1. novembra 1923 in kako je mogla unesti določbo, da se z novim zakonom kratkoma lo briše pridobljene pravice na podlagi prejšnjih zakonov. Ne vemo, kake vrste jurisdikcija je bila merodajna, vendar smatramo za pravilno, pošteno, pravično in med resnimi ljudmi edino možno to, da se menja zakon, da se nadomesti z drugim, da pa se nikakor ne more kratkoma lo izbrisati učinkov prejšnjega zakona! Kaj bi rekli člani ministerijalne komisije, ako bi se jih po novem zakonu po njihovi logiki kratkoma lo naredilo za — podvornike ki »pečejo« kavo po raznih uradih v Beogradu? Ravnotako je vendar absurdno, degradirati imenovanega uradnika iz višje v nižjo kategorijo, oziroma ga narediti za poduradnika (zvančnika). Prehodne določbe so torej take, da o njih v takem smislu kot si to predstavlja komisija, sploh ni možno govoriti.

V glavnih obrisih smo podali smer zakona, kakor si ga je zamislila komisija. — Načrt je nesprejemljiv i po določbah posameznih poglavij i po duhu, ki preveča tako spremno pismo kot načrt sam. Na tak način se sedanji slab zakon ne sme izmenjati s še slabšim. Dejstvo je, da sedanji zakon ni pravičen za osebje, torej bi moralo biti stremiljenje vseh uvidnih faktorjev na vodstvu prometnih ustanov in osebja, da se zakon tako popravi, da bo tudi odgovarjal dejanski potrebi osebja in uprave. Jugoslovansko železničarstvo je tekom 6 let doprineslo toliko dokazov o svoji

pošteni volji in stremiljenju za vseobče pobojšanje postojećih razmer na naših železnicah, da o tem ni potrebna nikaka daljša diskusija. Da se to ne ponavlja tudi v bodočnosti, moramo napeti vse sile.

Vestnik.

Redni občni zbor Sekcije udruženja davčnih uradnikov se bo vršil dne 14. marca t. l. v Zidanem mostu popoldne. Dnevni red običajen. Več v okrožnici. Opozorjamo tudi na nova pravila o pogrebem skladu, ki jih prinašamo v »Našem Glasu« in o katerih bo sklepal občni zbor. Odbor.

Redni občni zbor. Društvo upokojenih javnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani ima v sredo dne 17. marca 1926 ob pol 8. zvečer v gostilni pri Mraku na Rimsi cesti svoj letošnji redni občni zbor. Dnevni red: 1.) Poročilo društvenega odbora. 2.) Poročilo pregledovalcev računov. 3.) Sklepanje o absolutoriju. 4.) Nadomestna volitev v odbor in sicer sedem namestnikov. 5.) Volitev dveh pregledovalcev računov. 6.) Določitev pristopnine in članarine. 7.) Slučajni predlogi po § 13. društvenih pravil. — Ako občni zbor ob določenem času ne bi bil sklepčen, se otvori pol ure kasneje nov občni zbor z istim dnevnim redom, ne glede na število navzočih članov. — V Ljubljani, dne 21. februarja 1926. — Anton Svetek, predsednik. — Karel Šinkovc, tajnik.

Za invalide. Kabinet finančnega ministrstva sporoča pod št. 6713 z dne 28. decembra 1925 sledeče: Gospodin Ministar Socijalne Politike aktom pod Br. 36.762 od 24. decembra 1925 god. izvoleo je dostaviti sledeče: »Po čl. 30. Zakona o invalidima od 17. novembra 1925 god., prvenstveno pravo na službena mesta u nadležtvima državnim i samoupravnim imaju invalidi i porodice poginulih, pomrlih i nestalih, kao lica, koja štiti napred pomenuti zakon, a sem toga, u istom članu, u njegovom stavu drugom istaknuto je još i to, da smanjena telesna nesposobnost ličnih invalida ne sme biti razlog za otpuštanje i nepostavljanje.« — Kabinetu je čast dostaviti preduje s tim, da u krugu nadležnosti dotične ustanove u koliko bi imala pravo na prijem u službu i otpuštanje takvih službenika, ima u vidu pomenuto naredjenje, i da se navedenih propisa zakonskih strogo pridržava.

Kdo se je bojeval za svobodo češkoslovaškega naroda? Za skupščino češkoslovaške legionarske zveze, ki se je nedavno vršila v Brnu, je izšla statistika življenjskega poklica legionarjev, ki je jako zanimiva v dveh ozihih. Prvič, da je največje število legionarjev v državni službi, in drugič, da so legionarji izšli iz najnižjih češkoslovaških družabnih slojev, zakaj tiste tako imenovane smetane češkoslovaškega naroda je med legionarji neznan drobec odstotka. Statistika Češkoslovaške legionarske zveze izkazuje naslednje številke:

državnih in javnih uslužbencev	13.592
uradnikov (javnih in zasebnih)	2.383
učiteljev	841
obrtnih delavcev	7.177
kmetijskih delavcev	2.694
rudarjev	668
samostojnih obrtnikov	4.415
samostojnih kmetov	4.365
vojakov: častnikov	1.486
desetnikov (korporalov)	1.569

Je pač povsod in vedno enako: mali in idealni ljudje se žrtvujejo in nekaj store, za njimi pa pridejo oni, ki so brez tega, pa se vsedejo na lavorike!

»Poštni Glasnik.«

Bolniško zavarovanje javnih nameščencev v ČSR.

(274. seja čl. senata.)

Po »Jutru« posnemamo:

Češkoslovaški senat je razpravljal na četrtkovi seji o bolniškem zavarovanju javnih nameščencev. V debato o zadevnem zakonskem osnutku je posegel poleg drugih govornikov tudi minister za socialno skrbstvo dr. Winter, ki je izjavil, da je celokupno zavarovanje zasnovano na ideji, da imetje ali dohodki zavarovanega ne zadostujejo za odškodnine v slučaju nezgode. Bolniško zavarovanje delavcev in javnih nameščencev je bilo uvedeno zato, ker država mezd, odnosno zaslužka ni smatrala zadostnim za fonde, iz katerih bi šla sredstva za oskrbo zavarovanca in njegove rodbine v času bolezni. Pri določitvi skupin, ki bi spadale pod zakon o zavarovanju, je

imela država z nekaterimi kategorijami nameščenec velike težkoče, kakor n. pr. z duhovniki, čijih pravni položaj, zlasti pa vprašanje zavarovalnega razmerja, ni povsem jasen. Zato je izbral socialno - politični odbor preciznejšo obliko zavarovanja tako, da pridejo v poštev tudi duhovniki. Vlada ima s tem zakonom dvojni namen. V prvi vrsti hoče dvigniti zdravstveni nivo prebivalstva. Pod bolniško zavarovanje pridejo nove široke plasti prebivalstva, pri katerih bo s tem zakonom dvignjen zdravstveni nivo in v kalu zatrti razne bolezni. Poleg tega bodo javni nameščenec rešeni težkih skrbi, kako preživeti s plačo ali zaslužkom za slučaj, da zbole, ko pridejo vsi njihovi prihranki.

Toda tudi v tem slučaju, kakor pri vsaki drugi socialno - politični odredbi moramo računati z eventualnimi zlorabami. Da prepreči zlorabe, je vlada določila po zakonu posebne dodatke za bolne nameščenec. Ta dodatek ne sme biti tako velik, da bi odstranil ugodnosti, ki jih obeta zakon o zavarovanju vobče. Z druge strani pa zopet ne sme biti tako nizek, da bi se prizadeti ne bali zlorabe zakona. Poleg tega bo treba z novim zakonom ravnati zelo previdno, zlasti pri podelitvi izrednih zdravniških doklad. Izvršitev zakona bo poverjena posebni organizaciji, ki se osnuje povsem na principu samouprave. Take samouprave, kakor jo nudi zavarovancem ta zakon, ne pozna nobeno drugo zavarovanje v državi. Sedmino upravnega odbora imenuje vlada odnosno njeni resorti, pa tudi v tem slučaju bo vlada kot službo-

dajalec zastopana v upravnem odboru po svojih uradnih, ki so tudi zavarovani tako, da bo ta organizacija faktično v rokah onih, ki jim je zakon v zavarovanju namenjen. S tem dobe javni nameščenec vse pravice, pa tudi vso odgovornost, ki jo predvideva zakon. Vlada je prepričana, da uveljavijo javni nameščenec v tej instituciji ves svoj vpliv in sicer tako, da bo dosežen cilj, ki ga je imela vlada pred očmi pri sestavi zakonskega esnutka o zavarovanju, namenjenem državnim uradnikom v olajšavo in pomoč.

Po kratki debati je bila razprava o načrtu zakona o zavarovanju javnih nameščenec zaključena, nakar je senat v prvem čitanju načrt odobril.

Neprekosljivi so le EXCELLA

šivalni stroji

Nedosežni v konstrukciji in materialu.

Izredno nizke cene.

Oglejte si jih pred nakupom!

J. GOREC, Ljubljana

(palača Ljub. kreditne banke.)

Kdor oglašuje, ta napreduje!

TOVARNA ČEVLEJ PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode na novejših forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

Je vendar najboljši!

**Hektografični, kopirni, računski
in povoščeni zvitki**

za registrirane blagajne in računske stroje, barve, matrice in specijalni papir za razmnoževanje, barvni trakovi PICO in BRACO ter ogljeni papir.

LUD. BARAGA,

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 6, I.

Priporoča se

modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss
LJUBLJANA, Mestni trg 19.

Priporoča se

I. CERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28

Zaloga pohištva
in tapetništvo.

A. & E. Skaberne

Ljubljana.

Manufakturna in modna
veletrgovina.

Solidno blago.

Nizke cene

Pisalni stroj „IDEAL“ modela C
najmodernejša konstrukcija.

The Rex Co

LJUBLJANA, Gradišče številka 10.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priporoča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno.

JOSIP PETELINC, Ljubljana

(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

Priporoča potrebščine za šivilje, krojače, čevljarje, sedlarje, modno blago, pletenine, žepne robce, ščetke, sukanec, toaletno blago.

Na veliko!

Telefon 913

Na malo!

Kr. Dvorni dobavitelj

Anton Verbič, Ljubljana
Delikatese ————— špecerija

Solidna postrežba, zmerne cene.

Ivan Jelačin, Ljubljana

Uvoz kolonijalne in špecerijske robe.

Tvrda ustanovljena leta 1888.

Solidna in točna postrežba.

Manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5.

Priporočata spomladansko in poletno blago. — — Vedno v zalogi perje, puh in žima za blazine od najcenejše do najfinejše vrste.

Na obroke proti garanciji uradov.

Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporoča tvrdka

A. Persche

Ljubljana, Pred škofijo 21.

Razširjajte

„Naš Glas“!

.. Gostilna pri „Kolovratu“ ..

Ljubljana, Pred škofijo št. 14

Toči najboljša pristna štajerska (ljutomerska) in dolenska vina.

Mrzla in gorka jedila vedno na razpolago. Cene zmerne, postrežba točna.

Za obilni obisk se priporoča

Tomaž Bizilj.

1912 ustanovljeno 1912

IVAN PAKIŽ

Ljubljana, Stari trg 20.

Velika zaloga stenskih ur in budilk. Vsakovrstne precizne švicarske žepne ure. Velika izbira zlatnine in srebrnine, juvelov, poročnih prstanov, jedilnega orodja, kakor tudi različnih nastavkov iz china in pravega srebra

Najcenejši nakup!

Najboljši

šivalni stroji in

kolesa edino le

Josipa Petelinca

znamka

Gritzer in Feniks

za rodbino, obrt

in industrijo

Ljubljana

Miza Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Veletna garancija

Delavnica za popravila.

Na veliko

Telefon 913

Na malo

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.

Izdaja Osrednja Zveza javnih nameščenec in upokojevcev za Slovenijo v Ljubljani. Odgovorni urednik Anton Adamič. Za Narodno tiskarno Fr. Jezeršek. Vsi v Ljubljani.